

Jens' sidste Grønlandsrejse 2020

Min kurs er sat mod sidste havn, hvor sjælen kan få hvile.
Snart svøbes jeg i himlens favn, mens engle til mig smile.
Et land mod nord - skønt mest af is - blev dog for mig et paradis;
i landets skønhed fandt jeg fred, bjergtaget af dets herlighed.

Fra først jeg stod på Grønlands kyst, en længsel i mig brændte,
og hver gang sig en chance bød, jeg her tilbage vendte.
Tak, kære venner, I som fulgte med på denne færd;
som fuldt forstår den kærlighed, der har mig hidkaldt her.

Slip mig nu fri på blå-grønt sund imens vi deler minder –
og lad mig svæve for en stund på Grønlands klare vinde....
Se - "vinden blæser, hvorhen den vil ..." *

nu sluttet livets skuespil: Jeg blir til alt – og intet!

*Joh. 3,3)